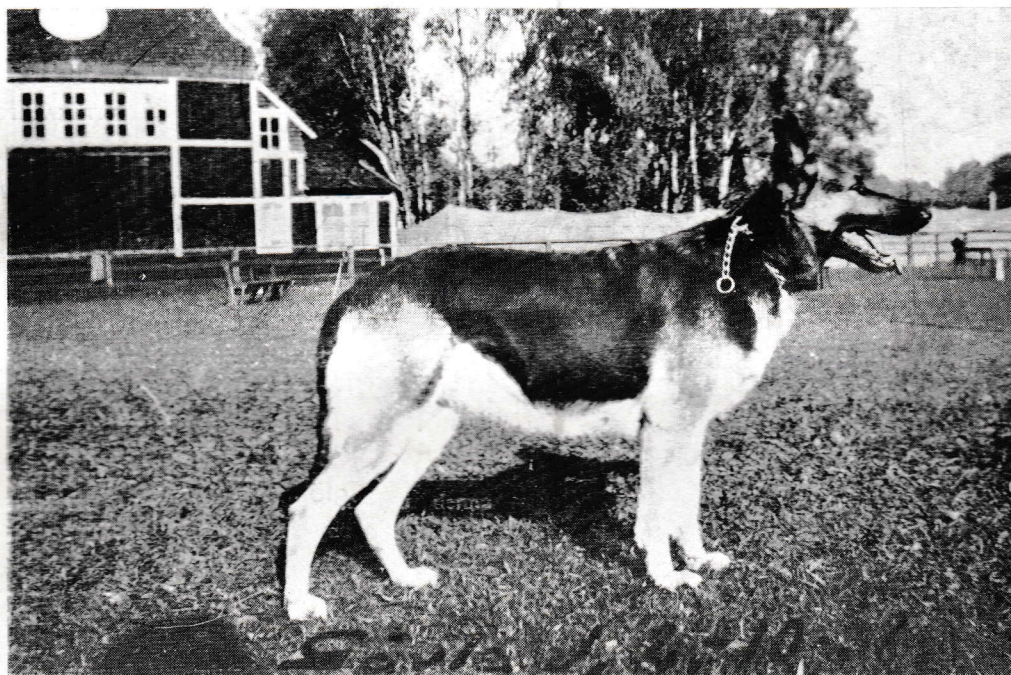

VÅRA
SCHÄFER
HUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

Champion Kuna vom Werrentor, SZ 46 86 54, Zpr, SKKS 11 18 MM, efter Kurt von Boll, SZ 43 10 99, Zpr, undan Cilberta v. d. Donau, SZ 41 73 27 Zpr. Äg. Tulltjänsteman och Fru Ivar Ohlson, Stockholm. Fotot taget d. 2/10—38, då tiken var dräktig. Kuna födde den 24 nov. —38 2 valpar (1+1), e. ch. Tor av Fenrisulven. Tikvalpen har dött.

N:o 4
1938

Imp. Billo von Hannover, SKKS 1102 M. M. SZ 487366
uppf. Herrn Louise Grupe, Hannover, e. Iwo von Hammerstein,
SZ 419407, ZPr, u. Stille von Haus Schütting, SZ, 417959 ZPr,
står till avelstjänst för lämpliga tikar.

Erövrade pris: 1:a pris ökl., 1:a skl, cert. och Hp SvSchK Göteborg
i april 1937, 1:a nybörjarkl Hp och vandringspris Skyddstäv., 1:a
ökl skyddstäv., Sthlm 1937, 1:a ökl, 1:a skl, 1:a brukshkl och 1:a
avelsklass och Hp SvSchK 1938 i Sthlm. Hänvändelse till
äg. Fru Dagny Torén, Uggleviksgatan 9, Sthlm, telefon 10 20 99.

VITAKALKPOKALEN

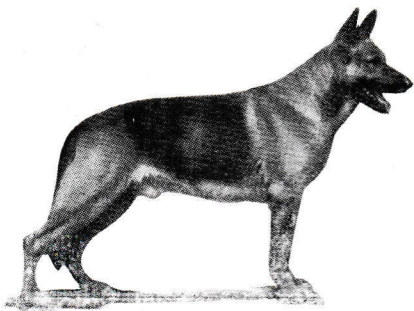

erövrades vid S. K. K.:s ut-
ställning i Stockholm den
28 och 29 maj 1938

VITAKALKPOKALEN

av ch. Steppvargens Lady, ägare Hr. Eric Nilsson, Stockholm
TEKNISKA FABRIKEN JOFUR - STOCKHOLM

**Gör honom till vad Ni själv
önskar han skall bli,**

en hund av vilken Ni
kan fordra allt!

Utfodra honom därför med
Tengers Hundbröd

som ger
energi, uthållighet,
kraft och hälsa.

Begär det hos Eder handlande.

När Ni köper en hund

glöm ej att omedelbart

försäkra den i

**Skandinaviska
Kreatursförsäkrings-
bolaget**

Ersättning jämväl för jakthund, som
under jakt försvinner och ej
tillrättakommer!

Upplysningar genom bolagets ombud eller
direkt från huvudkontoret, Barnhusgatan 3,
Postfack 592 Stockholm 1. Tel. 10 21 64

VÅRA SCHÄFERHUNDAR

SVENSKA SCHÄFERHUNDKLUBBENS TIDSKRIFT

ÅRGÅNG 15

Organ för
Svenska Schäferhundklubben
Ass. med S. K. K.

Ansv. utg.: Sigfrid Sund
Red.: Ringvägen 110, 4 tr., Sthlm
Tel. 43 61 13

N:o 4, 1938

Våra ledarhundar

Med tillfredsställelse måste man följa Svenska Schäferhundklubbens arbete med utbildning av ledarhundar åt blinda. Det är en god gärning, som vissa inom klubben arbetande personer — Scholander, frk, Sellman, Ekstedt, Ohlsson och Claesson — gjort. Deras arbete — oegennyttiga — kunna vi icke nog värdera. Det har varit en uppoffring av stora mått. Vi må innerligen hoppas, att deras strävan att nå ett högt mål skall lyckas. Vi få nog anledning att återkomma till denna sak.

Härförleden var det examen ute vid Tomtebodas. De av klubben inköpta schäfrarna voro då nämligen färdiga att överlämnas till sina resp. ägare. Untertecknad hade nöjet att följa en av dessa på »examensvägen» från Tomteboda till den vid tidpunkten mer än mycket befolkade S:t Eriksplan i sällskap med representanter för Svenska Kennelklubben — herr och fru Sven Rosengren och sekreteraren Sten Ancarkrona.

Det var hunden Jack, som tagit hand om sin för saken så intresserade husse, herr Nilsson, som tidigare varit ägare till en schäferhund, som emellertid icke på långa vägar fyllde fordringarna på en god ledarhund. Jack gav sig iväg från institutet och fortsatte ut på allmänna landsvägen, som han följde på vänstra sidan och med en fart, som nästan visade tecken att bli för hög för oss efterföljande. Med en förvånansvärd skicklighet förde Jack husse till S:t Eriksplan, till en spårvagnshållplats för vidare färd med spårvagn till Hornstull. Ett gott arbete!

Här nedan skola vi nu presentera de olika hundarna, som på ett så lyckat sätt dresserats av herr Fritz Dominick från Berlin.

DICK, f. i maj 1937, e. Foy, äg herr Lindqvist, Haga-hund, är en temperamentsfull hund med en oerhörd energi. Han finner sin uppgift så rolig, att han — då han en tid bodde hos herr Dominick — varje morgon kl. 4 kom med sin sele i munnen fram till herr Dominicks säng och »bad» att få börja arbeta. Dick håller vid promenader mycket skarpt till vänster och kan t. o. m. tjäna såsom ett glänsande exempel på hur vi människor skola uppträda på våra gator och vägar. Tyvärr har den duktige Dick fått ett alltför lätt arbete, som endast består i att varje dag föra husse till och från Tomteboda. Det har därför också hänt, att han funnit vägen alltför enformig och då gått en annan, för att få omväxling, men husse har ändock lika prompt kommit till bestämmelseorten!

PETER, från Enköpingstrakten och uppf. av fru Bewer, är f. 24/10 1936 och fallen e. Pojken, u. Perle, 1644 JJ. Han är en lugn och säker hund, som först av alla blev

färdig att överlämnas till sin nya ägarinna, fru A. Strömberg. För att vara hanhund, är han ovanligt vek. Däremot är han mycket intelligent och nedlägger hela sin »själ» i att hjälpa matte igenom trafiksvårigheterna. Peter har många gånger haft det extra knogit på sin väg till Hjort-hagen, där vägarbeten pågått under hela hösten. Inte en dag har där funnits samma hål i gatorna, utan bara nya och åter nya. Men har Peter en gång gått vägen fram med hjälp, så klarar han den sedan själv nästa gång, sak samma om det är här i Stockholm eller i Uppsala, en stad, som han allt emellanåt besöker. Hans arbete består i att föra matte till och från Tomteboda samt att några gånger i veckan föra henne till och från Lidingö. I spårvagnen markerar han hållplatsen, där de skola stiga av genom att gnälla sitt: »pass på matte, vid nästa hållplats ska vi av»!

JACK, f. 11/4 1937, e. Jack, u. Rozzi, från Enköping, äg. herr Nilsson, Stockholm, är en liten lustig och duktig krabat, som med otrolig tillförlitlighet för sin duktige husse den svåra vägen från Hornstull med spårvagn till S:t Eriksplan, varefter ekipaget går till Tomteboda och åter varje dag under de svåraste trafiktimmarerna. Att Jack icke är bakom på huvudets vägnar bevittnar följande händelse: En dag stodo husse och han som vanligt vid Hornstull och väntade på att få komma upp på någon främre plattform, men nix! dessa voro fullsatta. Sedan en hel del vagnar passerat, hoppade Jack helt enkelt upp på en bakre plattform, där han, trots att han så väl visste, att det var förbjudet, icke lät sig nedköras. Han lade sig platt på golvet och lydde inte ens hussets kommando att stiga av vagnen. Vid framkomsten till S:t Eriksplan steg han upp och lämnade spårvagnen, varefter färden såsom vanligt fortsatte till Tomteboda.

TASSO, f. 26/8 1936, uppf. Herr Rosenqvist, Enskede, äg. herr Jakobsson, Ludvika, e. Pampas av Barrsäter, u. Varja av Corona, har tydligen någon gång blivit skräm-d vid passerandet av en järnvägsbro, ty han visade sig från början hava »brokräck». Näja — med herr Dominicks hjälp, var det ju förstas ingen svårighet att påpeka för Tasso, att ingen fara förelåg, och snart blev han den mest säkra och duktiga ledarehund, man någonsin kunde önska sig, en hund, som med en sådan noggrannhet beräknade hindrens höjd, längd, yta och motståndskraft, att detta kunde göra en matematiker grön av avund. Tassos uppgift är nu att föra husse till järnvägsstationen och där avlämna och avhämta korgarbeten samt att gå till en två kilometer från staden belägen gård.

LADY, i. 13/6 1937, e. Guard, 608 JJ, u Peggy av Aros, äg. herr G. Björk, Bofors, är en liten energisk tik, som under utbildningen arbetade mycket bra, men verkade väl kvicksilvrig. Hon hade nog erhållit den svåraste uppgiften av alla hundarna, ty hennes husse har blivit blind på grund av en olycka och sålunda icke blind från födelsen och hade följaktligen icke heller den rätta känslan. Lady grep sig an uppgiften och lade ned hela sin »själ» i att hjälpa husse tillrätta. Redan tredje dagen, som hon arbetade tillsammans med sin nya husse, kunde hon ensam föra honom till hotellet och där »söka soffan» åt honom. Blott en enda gång behövde hon visas huru hon skulle hjälpa husse att köpa biljett, för att hon sedan ensam skulle klara den detaljen. En klok liten tik, som till punkt och pricka förstår sin uppgift.

Detta om våra förträffliga ledarhundar, som »vikt» sina liv åt en god sak, varom de i verkligheten icke hava någon egen uppfattning. Det oaktat gå de till sitt värv varje dag på samma sätt och med samma glädje. De kunna visserligen icke se in i sina ägares ögon som andra hundar, men de finna sig däri och arbeta vidare! De få icke leka med andra hundar, som de skola passera som om ingenting hänt. De ha en uppgift att fylla — detta får vara tillfyllest för dem —!

Här följer några pressuttalanden i anledning av händelsen.

»Sv. D. 25/8 1938.

Ett verkligt glädjande initiativ ha Svenska Schäferhundklubben och De blindas förening tagit, då de nu börjat med dressyr av ledarehundar för blindas. ... Man har funnit schäfern vara den lämpligaste rasen för blindhundens »yrke» och Schäferhundklubben ställer för närvarande tre och inom den närmaste framtiden fem schäfrar till förfogande.

Dag. Nyh. 25/8 1938.

Länge ha de blindas här i landet fått vara utan den hjälpen, men nyligen har genom Svenska Schäferhundklubben och De blindas förenings försorg en början gjorts med dressyrför sök av fem svenska hundar... Om försöket slår väl ut — och allt talar för den saken — hoppas man att någon donator skall anmäla sig, så att man genast kan ta itu med nya grupper villiga schäfrar.

St. Tidn. 6 nov. 1938.

De fem första ledarhundarna för blindas som i höst utbildats i Sverige genom Svenska Schäferhundklubben försorg under ledning av tyska instruktören Fr. Dominick, hade på lördagen examen mitt i den mest brinnande eftermiddagstrafiken. Och de klarade sig storartat. Med nuvarande pris på utländska ledarhundarna plus all den kostnad den blinde åsamkas genom att han måste vistas minst tre veckor i England eller Tyskland, där de flesta hundarna uppfostras, är det mer än behjärtansvärt, att en svensk utbildning av ledarhundar sättes i gång på allvar.

Sv. D. 6 nov. 1938.

På lördagen »utexaminerades» de fem första svenska blindhundarna efter att under åtta veckor ha trimmas för sin viktiga uppgift. Omfattande och svåra prov anställdes vid Tomtebodas blindinstitut och vid S:t Eriksplan och dessa utföll så väl att fem av våra blindas nu fått var sin trogna fyrbenta kamrat, som under hela sin livstid kommer att hjälpa sina ägare att röra sig ute i trygghet.

Husmodern n:r 48.

Sällan har en examen blivit så mångomskriven och föremål för samtal i hela landet som den praktiska examen, som för några dagar sedan anställdes med de fem första ledarhundarna, som fått fullständig utbildning för sitt kall.

Det blev folksamling överallt på de platser hundarna gick fram...»

Några ord om ledarehundarnas utbildning.

Prövningen av brukshundar har till ändamål att fastställa hundens lämplighet för ett visst ändamål. Så skall även nedanstående uppgifter pröva hundens lämplighet och prestationsförmåga att leda blindas efter genomgången utbildningskurs.

Prövningen måste vara lämpad efter praktiken och kan därför endast utföras i storstadstrafiken med dess olika svårigheter. Endast här kan hundens säkerhet och tillförlitlighet, i att leda den honom anförtrodde blindas, bedömas.

Det praktiska arbetet utfaller därför icke så skolmässigt, som kanske önskvärt vore. Avvikningarna äro förklarliga och bero på samarbetet mellan människa och hund och deras olika egenskaper, ty den blinde och hans hund måste vara förbundna med varandra i arbetet. Om möjligt skall människan rätta sig efter hundens individuella egenskaper så mycket han på den korta tiden samarbetet varat hunnit lära sig, men även hunden måste rätta sig efter den blindes egenarter. Exempelvis kan den ena hunden knappt märkbart för den scende påvisa s. s. trottoarkanter, under det att den andra hunden på samma ställen markerar utomordentligt starkt. Bägge hundarna ha under utbildningen lärt att markera lika skarpt och tydligt men senare under arbetet tillsammans med den blinde, inverkar denne senares temperament, förtroende för hundens prestationer och fina känslor, hundens framdrivande till denna knappast märkbara, men dock för den blinde kännbara markering. Det behövs väl knappast särskilt betonas, att bägge dessa hundar skola bedömas lika högt.

Uppgifter: 1) Ledande av den blinde till ett bekant mål. Hunden skall absolut säkert och tillförlitligt föra den blinde till ett för hunden bekant mål.

Övningen måste anpassas efter verkligheten och blir under provet den väg, som hunden dagligen går. Den blinde kan härvid hjälpa hunden med dirigering av riktningen, då ju den blinde kan tillryggalägga vägen till arbetsplatsen på olika vägar, dock måste slutmålet vara det riktiga. Hjälps av främmande människor är icke önsklig.

2) Förändring till ett för hunden okänt mål, varvid den blinde anger riktningssändringar genom förfrågningar. Hunden leder rakt fram, d. v. s. han behåller den honom angivna riktningen. Ändras emellertid denna riktning på den blindes kommando, skall hunden slå in på den angivna riktningen. Den blinde kan även hjälpa hunden vid vändningen genom att draga kopplet vid högvändningen och skjuta på hunden med käppen vid vänstervändningen. Vid prövningen kommer utfrågandet av trafikanten att ersättas genom medföljande person, som anger för den blinde (ej för hunden) hur han skall gå.

3) Uppsökande av en ledig plats på en bänk på den blindes önskan och användande av trafikmedel.

Ledarehunden skall på den blindes kommando »sök soffan» söka en ledig plats i en park eller i en lokal och så tydligt som möjligt markera densamma.

Vid användandet av spårvagnen skall hunden söka upp spårvagnens främre plattform och leda in den blinde i ett hörn. Utgångsställningen är alltid stolpen, varpå spårvägslinjerna anges. (Prövningsledningen anger om det ena eller det andra skall användas).

Hunden leder, och först när den blinde känner dragning i selens handtag, följer han efter. Hunden måste alltid hålla åt vänster, d. v. s. rätta sig efter trafikreglementet. Ävenså skall han gå förbi människor och även fordon åt höger. Hänsyn måste naturligtvis tagas till att trafikanterna gå på fel sida, och hunden då ej kan utföra sitt

arbete korrekt. Hinder skall hunden undvika på den sida, som erbjuder honom den största platsen. Trottoaren får hunden endast i yttersta nödfall lämna (byggnadsställningar eller avspärningar).

I storstadstrafiken kunna i stark trafik på trånga trottoarer sammanstötningar med trafikanter knappast undvikas, det förekommer ju även bland seende människor. Hunden måste bemöda sig om att gå ur vägen för trafikanterna, för honom försvåras arbetet mycket därigenom, att trafikanterna icke själva gå trafikentligt. Härtill kommer att hunden icke kan hoppa åt sidan, därest någon hastigt skulle vände sig om, för att icke ha omkull sin ägare. Vid prövningen skall därför fastställas, huruvida hunden, så vitt möjligt är, kan undvika trafikanterna; han skall förhålla sig lugn även i den största trafiken.

Övergångar på gatan skall hunden markera (se ovan). Han skall härvid vid anträdandet rätta sig efter människoströmmen (de flesta människor gå för tidigt). Vid ankallande fordon skall han stanna, därest han icke kan passera gatan utan fara. Han får i sådana fall även icke låta sig inverkas av den blindes kommando »marsch».

Trappor och särskilt stora hinder skall hunden särskilt markera.

I vilopauserna skall hunden ställa, sätta eller lägga sig bredvid sin ägare. Kommando kan härvid givas av den blinde.

Ramonas Jack, 1891 JJ, som är godkänd rapporthund och god representant för rasen, har på utställningar erövrat flera 1:a pris i öppen- samt både 3:e och 4:e pris i segrarklass och 2:e pris i brukshundsklass.

Äg: Herr Ragnar Jansson, Stockholm.

Prisdomarberättelse

över Svenska Schäferhundklubbens utställning i Gävle

söndagen den 2 oktober 1938

Aterigen hade Svenska Schäferhundklubben ordnat med en mycket lyckad utställning, denna gång i Gävle. Underavdelningen på orten med sin energiska styrelse i spetsen stod för rusthållet. Denna styrelse, bestående av herrar Nils Lundqvist, Viström och Danielsson, hade utfört ett erkännansvärt gott arbete för denna sak; mottagit anmälningar och dublicerat en trevlig katalog etc.

Å Strömdalen, där utställningen var förlagd, samlades en icke oansenlig grupp schäferhundägare, för att låta undertecknad taga deras hundar under närmare skärskådande. Från den Kungl. Huvudstaden infunno sig ett 30-tal klubbmedlemmar per buss, en del med hundar och en del av intresse för saken.

Trettiosju hundar ställde upp för bedömning, däribland den kände champ. Tor av Fenrisulven, som blott tävlade i avelsklass. — Här hände någonting, som jag tidigare icke konstaterat, nämligen, att Tor visade sig vara skott-rädd? Detta fick jag av en ren tillfällighet se i samband med att ett startskott lossades på den intilliggande idrottsplatsen, där internationella idrottstävlingar pågingo.

Var det en tillfällighet?

Förvånansvärt många vackra och karaktärsstarka djur uppvisades. Visserligen fanns även en del otypiska och en del icke fullt nervstarka djur, men detta är ju en omständighet, som man alltjämt måste räkna med. Ty Rom byggdes inte på en dag, säger ett gammalt ordstäv, och schäferhundstämnen ej heller. Men så mycket kan jag dock tryggt våga påstå, att schäferhundrasen under senare tiden gått oerhört framåt och icke bakåt, vilket en veterinär, en s. k. förstäsigaare särskilt velat göra gällande i en daglig kvällstidning, där han varit medarbetare. Men

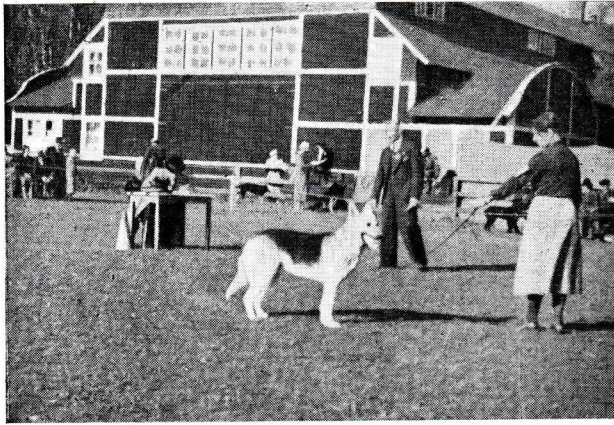
denna hans »omtanke» om just schäferrasen är allt för mycket genomskinlig för att gå i klartänkande människor, detta torde denne vetenskapsman teckna sig till minnes.

Tvenne certifikat hade jag nöjet att utdela, ett till en kullbroder till champ. Tor, nämligen, Lord (Odin) av Fenrisulven, och imp. tiken Kuna v. Werrenntor. Bägge dessa hundar äro kraftiga representanter för rasen och väl värda detta erkännande.

I avelsklassen har jag knappast någon gång tidigare sett en så jämn och vacker samling, som den efter champ. Tor av Fenrisulven, vars uppfödare och ägare, fabrikören Eric Forsemann, Bromsten, denna gång hade anledning att känna sig »högfärdig». Ett välförtjänt första pris och hederspris.

Blott en uppfödare ställde upp till tävlan — tulltjänsteman Ivar Ohlsson, Stockholm, innehavare av Kenneln Solåker, som jag tilldelade ett första pris och hederspris. Denna kennel är värd denna stora framgång, ty därifrån ha vi fått infört nytt schäferblod i landet. Hundar, som utgått från kenneln ifråga, äro, ehuru födda här i landet, dock ren import. Heder åt sådana uppfödare, som göra sitt bästa för att åstadkomma ett gott resultat. Jag saknade kennlarna Excelsior, Kåwestugan, Ringön m. fl.

Ännu kan man konstatera, att en hel del kynologiskt vettande saknas hos de flesta av våra schäferhunduppfödare i landet. Genom besök på de rätt ofta återkommande utställningarna kunna de, som hava sin egen lilla syn på problemet, få en hum om huru en fullgod schäferhund skall vara beskaffad både ifråga om byggnad och karaktär. Därefter böra de även rätta avelsarbetet. Söka gå in för

Champion Lord (Oden) av Fenrisulven granskas av prisdöm. S. Sund på Gävleutställningen. Vid bordet ringsekr. Herr Nils Lundqvist.

att bedriva avel med kraftiga och karaktärsstarka djur och därigenom söka få bort alla dessa spinkiga hundar, som ofta uppträda med svansen mellan benen. En schäferhund skall hava en kraftig och harmoniskt byggd kropp med kraftig benstomme. Vidare skall den hava ett lugnt men på samma gång energiskt uppträdande, som visar, att den samma verkligen är en brukshund.

På denna utställning förekom inget nämnvärt oväsen i form av hundskall, som heller icke är värdigt en så förnäm hund som en schäfer. Något enstaka exemplar fanns ju förstas, som försökte göra sig hörbart gällande. Detta är ett fel, som måste av ägaren bortarbetas. Lär hunden att hålla tyst, lär honom att passera andra hundar utan att gläfsa och fräsa som en arg katt m. m. sådant, som har med hundkultur att skaffa. Om Ni själv icke äger förmågan att uppfostra Eder hund, så vänd Eder till en kun-nig dressör, som håller dressyrkurser. En sådan kurs är alltid nyttig för varje hundägare.

Jag skall nu övergå till att med några ord presentera de utställda hundarna och giva dem så rättvist betyg som det över huvud taget är möjligt.

LEO, 54 MM, f. 24/2 1937, uppf. Sixten Johansson, äg. hr C. H. Jacobsson, Sthlm. — En kraftig c:a 65 cm. hög och 67 cm. lång hund med ett maskulint huvud, vackra ögon och tänder, bra bringa och bröstdjup. Framskjutet bogparti. Extremiteterna önskas grövre. Normala rörelser, men tyvärr för kort. 3:e ökl.

PÅGEN, 139 NN, f. 3/1 1938, uppf. fru Agda Tilosius, äg. dns. En c:a 62 cm. hög hund, rätt typisk och synnerligen lovande, men tyvärr med för svag karaktär. För kort överarm, trubbig skulderledsvinkel och ännu icke fullt fast mellandel. 3:e ukl.

SVARTE RUDOLF (Ruffe), f. 25/6 1937, e. Tre Sangs Fox u. Teddy (e Dempsey, e. Step, u. Nora av Frösön) u. Bornsjöstrands Kenny) e. ch. Tell av Glänten, u. Troya), uppf. hr J. E. Mattsson, Gävle, äg. reklamtecknare W. E. Danielsson — En c:a 63 cm. hög och 64 cm. lång spinkig vinhundstyp med vek benstomme. Ljusa ögon. Korta trippande steg. Bra karaktär. Med tyekan 3:e ukl.

ASTIGÅRDENS RITA, 354 MM, f. 17/4 1937, uppf. och äg. fru Astrid Modin, Uppsala. — En c:a 58 cm. hög tik med tyvärr för svag karaktär. Vackert huvud, bra rygglinje. Goda vinklar och rörelser. God benstomme och gott bröstdjup. Bringan ännu ej tillräckligt utvecklade. En aning kort kors med ity åtföljande mindre god svansansättning. 3:e ukl., 3:e ökl.

SOLÄKERS LOLA, 227 MM, f. 6/5 1937: uppf. tull-

tjänstem. I. Ohlsson, Sthlm, äg. fru Astrid Modin, Uppsala. — Mycket tillalande och vacker tik med vackert huvud, kraftig hals, bra bringa samt mycket goda vinklar både fram och bak Tyvärr karaktärssvag. Skotträdd 2:a ukl., 2:a ökl.

BEPPO LURIFAX, f. 25/7 1935, e. ch. Ramonas Toy, u. Bojan, 153 GG, uppf. fjärdingsman L. Johanson, Bollnäs, äg. bokhållare Viktor Persson, Bollnäs. — En stor c:a 65 cm. hög hund med dåligt bröstdjup och bringa. Vackert huvud och vackra tänder. Trubbig skulderledsvinkel. Kort kors och glad svansföring. Goda rörelser. Mager. 2:a ökl.

BILLA EXCELSIOR, f. 15/9 1937, e. imp. Billo v. Hannover, SZ 487366, u. Varga, 446 DD, uppf. Kennel Excelsior, äg. herr A. M. Wahlbäck, Sthlm. — Ett år, lagom stor, rätt kraftig tik med god benstomme. Gott bröstdjup och bra anlag till bringa. Bra tänder. Något trubbig skulderledsvinkel, men i övrigt goda vinklar och rörelser. Ännu ej färdig. 1:a ökl.

DRAGHEMS KLÄM, 2307, f. 25/12 1936, uppf. Draghems Kennel, äg. herr och fru Sven Göransson, Enskede. — En mycket stor, c:a 67 cm. hög hund, kraftig och bred med för kort överarm och kort kors. Kort steg. 3:e ökl.

KAZAN, f. 18/2 1933. e. Sappo, u. Nelly, uppf. Fältveterinär G. Hellgren, äg. Överstelöjtnant Sven Ryman, Gävle. — En c:a 69 cm. hög och 73 cm. lång hund. Sålunda mycket stor. Kraftig av äldre typ med bra huvud och uttryck. God bringa och gott bröstdjup. Stark rygg. Bra framparti. Kort kors. Bär svansen högt. Normala rörelser. Sporrar. — 3:e ökl.

KING, f. 30/8 1935, e. Tre Sangs Fox, u. Teddy, uppf. Albin Johansson, Upplandsbodarne, äg. herr Rolf Johansson, Upplandsbodarne. — En c:a 65 cm. hög hund i kortaste laget. Dålig bringa och dåligt bröstdjup. Hög svansansättning. Korta och trippande steg. Bra karaktär. — 3:e ökl.

KING, f. 25/6 1937, en helbroder till föregående, uppf. herr J. E. Mattsson, Gävle, äg. herr K. F. Bäcklin, Gävle. — En kopia av föregående, men något kraftigare. På avstånd verkade han skygg, men då man kom honom in på livet, visade han sig mera karaktärsstark. — 3:e ökl.

KAJUS (Treu) VOM HAUS SCHUTTING, 113 MM, f. 16/4 1936, uppf. herr Verner Funt, Hannover, äg. frk. Sophie Wolter, Sthlm. — En lagom stor och långsträckt, synnerligen djup hund med lång bröstorg och god bringa och benstomme. Mycket goda vinklar både fram och bak. Ett långt finskuret huvud, som önskas kraftigare. Vänstra örat något löst. — 1:a ökl., 3:e skl.

SCHEIKEN, f. 30/5 1936, e. Benno u. Hella, uppf. herr C. E. Sjöberg, Uppsala, äg. herr N. Nordström, Gävle. — En c:a 65 cm. hög, kvadratisk hund med hög manke och stark rygg. Bra bröstdjup. Knapp bringa. Normala rörelser. Två premolarer fattas. — 3:e ökl.

TRE SANGS LORD, 1917 LL, f. 1/11 1935, uppf. Kennel Tre Sang, Nils Lundqvist, Strömsbro, äg. herr Albin Eriksson, Upplandsbodarne. — En stor, långsträckt, synnerligen kraftig, verklig brukshundstyp med ett utomordentligt trevligt schäferuttryck. Grov benstomme. God bringa och gott bröstdjup. Tjock och yvig svans. Utmärkt brukshundstemperament. Sålunda en mycket bra ch. Toravkomma. 1:a ökl.

TRE SANGS ROBBIN, f. 6/9 1936, e. Tre Sangs Fox, u. Fjällvargens Molly, uppf. Tre Sang, äg. herr Sven Hultin, Gävle. — En stor och kraftig c:a 65 cm. hög hund, proportionerlig, men med för kort kors och ful svansansättning. Steget bak ej fullt tillfredsställande. Ej fullgod karaktär. Framvisades för mager. — 2:a ökl.

FJÄLLVARGENS MOLLY, 1609 JJ, f. 23/1 1934, uppf. herr Nils E. Andersson, Stockholm, äg. kapten Ernst Vi-ström, Gävle. — En synnerligen kraftig, lagom stor tik med praktigt framparti och särskilt djupt bröst. Goda vinklar och rörelser. Dock kunde bakdelen vara något bättre för att fullt harmonera med den utmärkta fram-delen. Mörka ögon. Utmärkt karaktär. — 1:a ökl.

KELLY, f. 25/7 1935, e. ch. Ramonas Toy, u. Bojan, uppf. fjärdingsman Lars Johanson, Bollnäs, äg. herr Gösta Lövgren, Bollnäs. — En högställd tik med knappt bröst-djup och dålig bringa. Bra tänder och temperament. — Med tvekan 2:a ökl.

RITA, f. 17/8 1936, e. Jerry, u. Dixi, uppf. herr Josef Pettersson, Uppsala, äg. densamme. — En liten, föga ty-pisk tik med dåligt bröstdjup och dito bringa. Livlig. Steget bak bättre än fram. Klena framben. Två premo-larer i underkåken fattas. — 3:e ökl.

SOLÅKERS LADY, 1163 LL, f. 23/10 1936, uppf. tull-tjänsteman Ivar Ohlson, Stockholm, äg. ingenjör R. Zetter-lund, Råsunda. — En lagom stor, rätt elegant tik med vackert huvud, hals och rygglinje. Goda vinklar och rörel-ser. Bra tänder, men två premolarer fattas i överkåken. — 1:a ökl.

STELLA EXCELSIOR, f. 24/11 1937, e. Billo v. Han-nover, u. Languste von Haus Schütting, uppf. frk. Sophie Wolter, Stockholm, äg. kapten R. Jansson, Skutskär. — En liten, långhårig tik med utmärkta vinklar fram och bra dito bak. Bra bröstdjup. Ej tillfredsställande karaktär. Reagerade icke för skott. En premolar i underkåken fat-tades. — 3:e ökl.

TRE SANGS DIXI, f. 3/11 1935, e. ch. Tor av Fen-risulven, u. Tessie, uppf. Kennel Tre Sang, Nils Lund-qvist, Strömsbro, äg. köpman Åke Holmström, Gävle. — En synnerligen tilltalande och kraftig tik med utmärkt skulderledsvinkel och utmärkta vinklar bak. Ryggen en aning sänkt. Bra tänder. Utmärkt karaktär. — 1:a ökl., 3:e skl.

TRE SANGS RITA, f. 6/9 1936, e. Tre Sangs Fox, u. Fjällvargens Molly, uppf. Kennel Tre Sang, äg. herr Sven Malm, Hille. — En rätt stor och mycket kraftig tik med bra bröstdjup men knapp bringa. Stupar något framåt under rörelse. Bra temperament. — 2:a ökl.

VARGA EXCELSIOR, f. 15/9 1937, e. Billo von Han-nover, u. Varga, uppf. Kennel Excelsior, äg. denna. — En långsträckt, rätt stor, lovande unglik med gott bröstdjup och lång bröstkorg. Anlag till karprygg. Bra svansansätt-ning. Goda rörelser. — 1:a ökl.

BOSSE AV CORONA, 1534 HH, f. 17/5 1933, uppf. och äg. herr Arvid Olsson, Stockholm. — En medelstor, proportionerlig, synnerligen ädel hund med god benstomme, som jag dock önskar något kraftigare. Långt och lagom sluttande kors och vacker svansansättning. Bra bröstdjup men icke fullgod bringa. På gränsen till tångbett. Mörka icke fullt förtroendegivande ögon. — 1:a ökl., 4:e skl.

LORD (ODEN) AV FENRISULVEN, 768 HH, f. 29/4 1933, uppf. Kennel av Fenrisulven, Bromsten, äg. fröken Lalla Johansson, Sandviken. — En stor, mycket kraftig hund, elegant och proportionerligt byggd. Mycket kraftig benstomme. Mycket goda vinklar och rörelser, som vad bakdelen beträffar kunde vara något tjusigare. En lång och yvig svans, som under rörelser bäres krokig i sidled. De ljusa teckningarna önskas betydligt mörkare. Kraftigt och maskulint huvud. Ett livligare uppträdande önskvärt. — 1:a ökl., 1:a skl., certifikat och Hederspris.

SOLÅKERS KAJUS, 230 MM, f. 29/5 1937, uppf. tull-tjänsteman Ivar Ohlsson, Stockholm, äg. fröken Iris Eng-

ström, Stockholm. — En c:a 61 cm. hög, synnerligen kraf-tig och proportionerlig unghund med en mycket kraftig och vacker hals. Utmärkt rygglinje och vacker svansansätt-ning. Goda vinklar fram och bak. Huvudet något oädelt. Ögonfärgen önskas en aning mörkare. — 1:a ökl., 2:a skl.

SOLÅKERS TARZAN, 1161 MM, f. 23/10 1936, uppf. Solåkers Kennel, Stockholm, äg. fru Margareta Sammuli, Stockholm. — C:a 61 cm. hög, mycket kraftig och lång-sträckt hund med kraftig benstomme och bra muskulatur. Bra front, vinklar och rörelser och ett utomordentligt trevligt temperament. Den yviga i krok och högt burna svansen stör något. Går gärna passgång. — 1:a ökl.

TARZAN, 1100 MM, äg. d:r Gösta Backer, Karlstad. — 27 månader gammal, lagom stor och proportionerlig, synnerligen elegant hund, vars färg jag önskar betydligt mörkare. Mycket goda rörelser, men med anlag för pass-gång. Vacker ögonfärg. En premolar fattas i underkåkens högra sida. Bra bröstdjup och tillfredsställande bringa. — 1:a ökl.

KÅWESTUGANS KIDDIE, 1546 LL, f. 15/8 1936, uppf. herr och fru Axel Weinar, Sthlm, äg. herr Thore Johansson, Sthlm. — En lagom stor, synnerligen kraftig tik med utmärkt bröstdjup och bra bringa. Vinklarna fram utmärkta. Tillfredsställande bak. På gränsen till tångbett. — 1:a ökl., 2:a skl.

JOY, 1925 KK, f. 22/4 1935, uppf. fru Lillie Norström, Sthlm, äg. teaterdirektör Karl Lindberg, Sthlm. — En liten, synnerligen elegant tik med bra bröstdjup och bringa. Buken något uppdragen. Goda vinklar och ut-märkta rörelser. Vacker svansföring. En aning runda och utstående ögon. — 1:a ökl.

KUNA VOM WERRENTOR, 1118 MM, uppf. herr Hans Hannsler, Langenau, Tyskland, äg. Kennel Solåker, Stockholm. — En 4 år gammal, kraftig, lagom stor, mycket tilltalande tik med goda vinklar och rörelser. Bra tänder. God karaktär. — 1:a ökl., 1:a skl., cert., Hederspris.

TRE SANGS DIXI, e. Ch. Tor av Fenrisulven, uppf. Kennel Tre Sang, äg. köpman Artur Wikman, Harnäs. — En tre år gammal mycket kraftig och vacker tik med bra bröstdjup och bringa. Ryggen kunde vara något fastare. Goda tänder. God karaktär. — 1:a ökl., 4:e skl.

TRE SANGS MITZI, 1083 KK, f. 29/4 1933, uppf. Kennel Tre Sang, äg. herr Ruben Larsson, Gävle. — En lagom stor, mycket kraftig tik med något ful svansansätt-ning. Goda rörelser fram och normala bak. Bra karaktär. — 1:a ökl.

Trenne djur voro utställda, som jag icke kunde tilldela något pris, emedan de voro otypiska, högbenta, korta och vindhundslänkande. Ej önskvärda. De få under inga för-hållanden användas för avel.

På programenlig tidpunkt avslutades utställningen, var-efter var och en sökte sig hem mer eller mindre nöjda med sin dag? Den, som fått första pris, var kanske något så när nöjd, får man hoppas. Den, som fått ett lägre pris, var också, om han är en sportsman, nöjd.

Slutligen ber jag att till alla och envar, som på ett eller annat sätt bidragit till utställningens lyckliga genomförande, få framföra mitt förbindligaste tack. Det skall alltid för mig bliva ett nöje att få gästa den goda staden Gävle och därstädes bedöma schäferhundar.

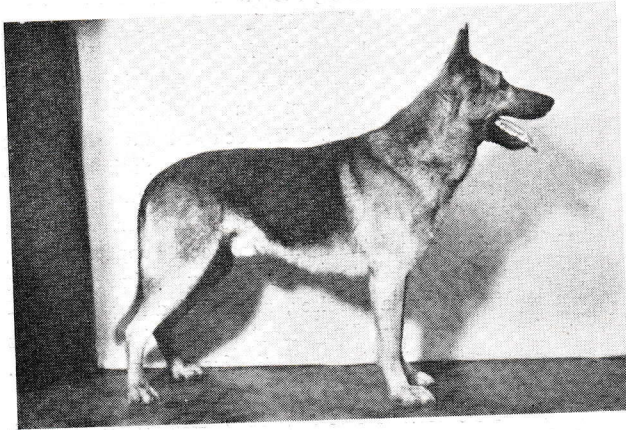
Slutligen vill jag nämna, att de av mig utdelade priserna ännu ej kunnat fastställas, emedan stamtavlorna, som i vissa fall ej hunnit granskas av SKK, visa vissa brister i fråga om härstamning. Jag hoppas emellertid att den saken kommer att ordna sig.

Stockholm i oktober 1938.

Sigfr. Sund.

Champion Tor av Fenrisulven

berättar om sina minnen från den 4:e Nordiska Schäferhundutställningen i Köpenhamn 1938.

Champion Tor av Fenrisulven.

Ja, många utställningar har jag besökt och deltagit i, men den 4:e Nordiska var i alla fall nummer ett.

Kanske jag ändå skulle börja från början och säga någonting om själva resan dit. I sällskap med husse reste jag från Stockholm fredagsmorgon klockan 8. Resan gick alldeles utmärkt ända till Hässleholm, men där råkade jag ställa om så att hussets glasögon gingo sönder. En schäferpojke steg nämligen på där, och då blev jag naturligtvis mycket intresserad. Att hussets glasögon krossades i samband därmed, kan väl inte vara mitt fel. Husse gjorde sig i det fallet skyldig till ett förhastat påstående, som då och alltså får stå för hans räkning. — Från Hässleholm reste vi till Malmö, där jag sammanträffade med min lilla syster, som jag inte sett sedan vi voro fyra månader gamla. Detta sammanträffande var för mig en angenäm överraskning.

Efter ett kortare uppehåll i den skånska staden, där en viss språkförbistring rådde, antrade vi Köpenhamnsfärjan, som gungade en aning. Detta gjorde emellertid inte mig någonting, ty jag har ju som bekant tidigare besökt Visby och då blivit i viss mån sjövan. Husse var förstas något vit i ansiktet, nej, tyst nu, sådant talar man inte om —! Hur nu resan än var, så kommo vi välbehållna till Köpenhamn på kvällen. Vi möttes av en mycket välkänd herre — överdyrlage R. Sörensen — som sedan per bil förde oss till Grand Hotells annex, där vi sedan bodde fint — härligt kan man säga! De äro kul de' där danskarna —!

På söndagsmorgonen, efter en välbehörlig vila, åkte vi klockan 9 till den stora Sporthallen, där utställningen gick av stapeln. Där var ett väldans »liv». Nästan alla hundarna skällde på danska, ett språk, som jag emellertid klarade galant —? Mitt i den stora utställningshallen samlades vi inte mindre än 29 damer och herrar schäfrar — omgivna av ett stort antal danskskällande terrier, som minsann fullkomligt struntade i helgdagsfriden och skällde med full hals. Det är märkvärdigt med dessa i fråga om volym oss underlägsna terrier, vilka röstresurser de ha. Där mina kolleger, ligga vi i lä —!

Såsom prisdomare hade våra danska vänner kallat en för oss icke så okänd tysk prisdomare vid namn Droste från Hannover. Herr Droste var som bekant domare på en stor utställning här i huvudstaden. Då ville den filuren göra gällande, att syster min, Disa Ni vet, var nervös. Har Ni hört —? Det, som är obehagligt, snacka vi inte

om! Här ska' Ni mitt herrskap få höra vad han sade om oss svenska deltagare, jag var nämligen inte ensam —!

Såsom en mycket god gentleman (skryt! red. anm.) börjar jag med »damerna». Som god etta placerade sig Vikunja von Haus Schütting, som i sällskap med sin husse, direktören H. Andreasson från Göteborg, rest till utställningen per bil. Om de även bilade över sundet, vet jag inte, men ifrågasättas kan väl i alla fall, om de inte fuskade och togo Köpenhamnsfärjan, de också. Tvåa blev en dansk dam vid namn Lillienngaards Katja, ägarinna D. Sch. H. K:s sekreterare, samt trea blev Schaefer's Della, som inom parentes sagt, snodde mitt Hederspris, d. v. s. det jag skänkt, man är väl gentleman!

Ska jag behöva säga, att jag blev först bland herrarna? Den saken borde väl vara självklar för envar (Jo, jo, man kan vara säker på sin sak, red. anm.). Som tvåa placerade sig en engelsk import vid namn Kaffiz of Silverland, som erhöi vår klubbs Hederspris. Jag hörde så där i förbifarten, att Kaffiz husse skulle besöka den 5:e Nordiska Schäferhundutställningen i Stockholm 1940.

Det är väl ingen som förmenar mig att tala om vilka förnåma pris vi fingo med oss hem till det härliga landet i Norden. Jaså — inte de'!

Vikunja var den förnåmaste i hela samlingen och fick Dansk Schäferhundeklubs Hederspris, ett Hederspris till utställningens bästa schäferhund samt slutligen fröken M. Hansens Vandringspris till bästa schäfertik. Jag själv blev heller inte utan — så de'! Först erövrade jag Dansk Kennelklubs Hederspris och så köpman Kirkemans Vandringspris till bästa hund. Slutligen må nämnas, att Vikunja och jag tillsammans erövrade det mellan de tre nordiska länderna uppsatta vandringspriset till bästa schäferhundgrupp. Tillhoppa inte mindre än tre vandringspris och lika många hederspris, sålunda duktigt gjort av oss två Sverigerepresentanter.

Jag kan inte glömma den fin-fina utställningslokalen. Tänk, om vi i Stockholm ändå hade en sådan byggnad. K. B.-hallen har inte mindre än 5.000 sittplatser. På söndagen var där kollosalt mycket folk minst 10.000. Husse talade i all förtrohet om för mig, att på lördagskvällen var anordnad en utställningssupé för c:a 100 personer, och att där hölls många tal, om detta nu skulle vara så värst kul —?

Det måste jag tala om — jag lärde mig några danska ord, i synnerhet »kan de ge pode», för det fick jag göra många, många gånger.

Utställningen avslutades och husse och jag reste åter mot Norden. I Malmö ämnade vi komma i förbindelse med vår gamle vän Lennart Bolmström, men nix! Han var inte hemma. Blott en hälsning till honom blev resultatet av detta vårt besök. Vi fortsatte färden hem, hem kära hem. Borta bra, men hemma bäst —!

Husse ber slutligen att genom mig få framföra sitt hjärtliga tack för visad gästvänlighet av våra Danska värdar, som vi önska välkomna till den 5:e Nordiska Schäferhundutställningen.

Bromsten någon dag i december 1938.

Tosse av Fenrisulven.

I anledning av förestående uppgifter, blev red. tvingad att ringa upp Möldal och få en bekräftelse av Vikunja, som träffades hemma och med glädje instämde i Tosses berättelse, som hon inte på något vis ansåg överdriven. Hon ansåg för sin del — i detta instämde även hennes förtjuste husse — att utställningen var den bästa tänkbara och att värdarna voro så förtjusande, så att hon inte hade ord nog till deras beröm.

Red.

Den 4:e Nordiska Schäferhundutställningen

Fabrikör Eric Forseman, som med stor framgång deltog i Den 4:e Nordiska Schäferhundutställningen i Köpenhamn, har till redaktionen överlämnat en utställningskatalog från ifrågavarande tillfälle. Av denna synes framgå, att schäferutställningen skett i samråd med andra hundsammanslutningar i Danmark. På titelbladet läses följande: »SPECIALKLUBBERNES EFTERAARS-UDSTILLING og DEN 4. NORD. SCHÆFERHUNDE-UDSTILLING 26.—27. november 1938. K. B. Hallen Peter Bangsvej, København.»

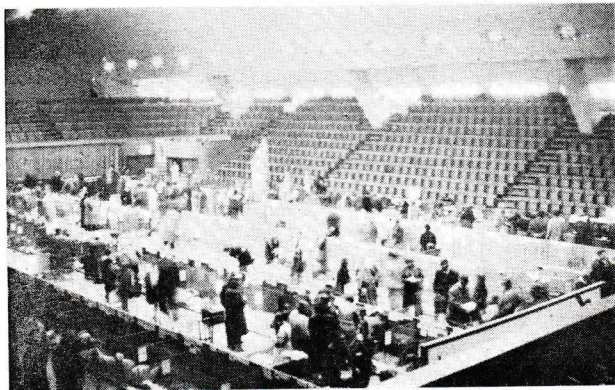
Sålunda finna vi att våra Danska vänner i den Danska Schäferhundklubben gått tillsammans med andra i landet existerande specialklubbar, Dansk Terrierklub, Bulldogklubben, Boxerklubben, Schnauzerklubben samt Spanielklubben. Dessutom voro utställda hundar av ett 20-tal olika raser, som icke äro representerade i någon viss specialklubb. Allt som allt voro utställda 282 hundar, varav 29 schäfrar, vilka också utgjorde utställningens största grupp.

I unghunde Klasse voro utställda 8 exemplar, varav 4 fingo betyget: Mycket lovande; i öppen klass 20 stycken, varav *Lilliengards Katja*, *Kaffir of Silverlands* (Samy), *Schæfers Della*, *Vikunja vom Haus Schütting* och *champ. Tor av Fenrisulven* fingo 1:a pris. Utom tävlan ställde en gammal känd skönhet, *champ. Stella vom Polizeipark*, upp. Ägarinna till denna tik är vår bekanta schäfervän, fru Lillie Wengel, Köpenhamn, som aldrig saknas på en dansk schäferhundutställning.

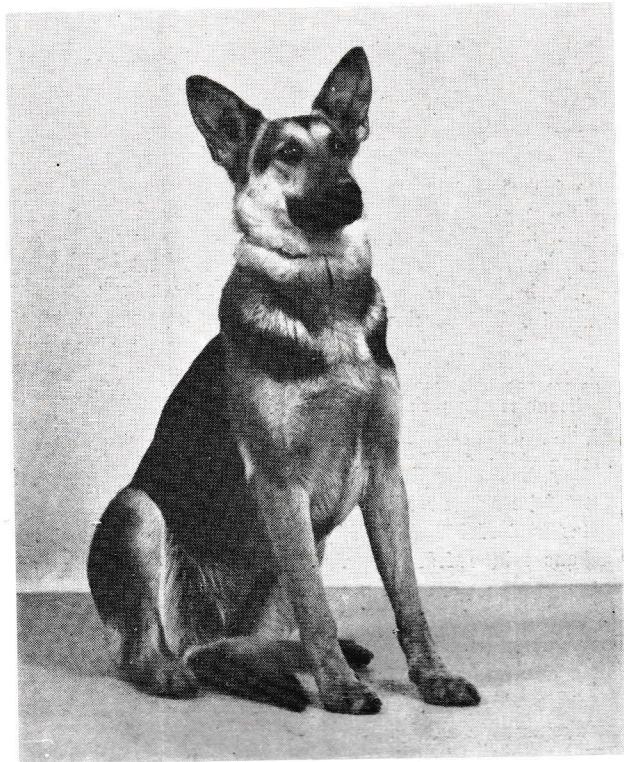
I segrarklassen blev placeringen följande: Hundar: *Champ. Tor av Fenrisulven*. Tikar: *Vikunja vom Haus Schütting*, *Lilliengards Katja* och *Schæfers Deela*.

Sju stycken erhöilo 2 pris i öppen klass och 5 st. 3:e pris i samma klass.

Studienrat, Dipl. Ing. Droste, Hannover, fungerade som prisdomare och som ringsekreterare tjänstgjorde *Fru Elsa Jessen*. (I. f. Fröken Sörensen) Herr Droste har ju som bekant tjänstgjort som prisdomare på en av våra stora höstutställningar här i Stockholm vid ett tillfälle, då under-tecknad hade nöjet att under denne skicklige domare fungera som prisdomaraspirant. Denne tyske sportkamrat sätter stort värde på schäferhundens gångverk och framför allt karaktär i den mån denna enligt våra bedömningsprinciper går att bedöma. En sak, som borde tillämpas på våra utställningar, är skottlossning, så att prisdomaren därigenom kunde se, om djuren äro skottsäkra. Däremot

K. B. Hallen i Köpenhamn.

Vikunja vom Haus Schütting.

kan visserligen invändas från ett och annat håll menande, att utställningen är till för bedömande av hundarnas exteriör och icke dess karaktär. Men däremot må mig vara tillåtet att invända och säga: *En aldrig så välbyggd hund, som visar sig nervös och skottträdd, är ful —!*

Som sagt, den 4:e Nordiska schäferhundutställningen har gått av stapeln med representanter från Danmark och Sverige. Från Norge ställde ingen upp, synd!

Den 5:e Nordiska Schäferhundutställningen kommer väl att anordnas av Svenska Schäferhundklubben 1940. Klubben står nu i tur att ombesörja denna vart annat år återkommande utställning, som är avsedd att samla representanter från Norge, Danmark och Sverige. Det är en kostsam sak och behöver dessutom en noggrann förberedelse. Därför skulle jag vilja föreslå, att den kommande styrelsen tänker därpå och redan nu begynner förberedandet. Visserligen skall man ordna en utställning så, att anmälningsavgifterna räcka till de event. kostnaderna, men det skadar nog inte att möta vissa eventualiteter. Sätt därför redan nu igång och gör Eder klara att starta en värdig 5:e Nordisk Schäferhundutställning —!

I övrigt ber jag att få hänvisa till Tosse av Fenrisulvens berättelse över den här ifrågavarande utställningen —!

Sigfr. Sund.

---

*Gynna Tidskriftens
Annonsörer*

Återigen en schäfer som biter barn...?

Genom pressen ha vi återigen fått en påminnelse om huru viktigt det är att vara försiktig, då man är hundägare. En flicka har blivit biten i ansiktet av en schäferhund, påstår en insändare i Norrlands Posten av den 21/11—38. Denna historia har varit synlig i samtliga Gävletidningar. Så här såg artikeln ut:

»*Lilla uppfostrad schäferhund.* En 5-årig flicka, som på lördagen medföljt sin mor under ett affärsbesök i en charkuteriaffär i Gefle, råkade bli biten av en schäferhund, som en i affären varande kund lämnat utanför dörren. Hugget träffade strax nedanför ögat, och det måste anses såsom ett rent under, att icke ögat eller näsan blivit föremål för den opålitliga hundens raseri. Flickan fördes blödande till läkare, där det dess bättre konstaterades, att bittet icke var av värre beskaffenhet, än att det kunde skötas med förband. Ett föga trevligt ärr torde dock bliva flickans minne från det obehagliga mötet med hunden i fråga.

Händelsen utgör en maning till ägare av schäfrar att lämna dessa hemma eller under noggrann kontroll framför allt vid torg- och affärsbesök m. m., där de genom en mindre god dressyr eller på grund av opålitlighet kunna åstadkomma de allvarligaste olyckshändelser »

Hundägare (icke schäferägare) protesterade och så in-flöt en så lydande dementi:

»*Överdriven historia om schäferhund.* Som på annat ställe i dagens tidning meddelas, blev en liten flicka i lördags sårad av en schäferhund utanför en charkuteriaffär. Skulden lades därvid helt på schäferhundens aggressiva sinne-lag.

Den ifrågavarande hundägaren meddelar emellertid en annan version av händelseförloppet. Hunden satt stilla vid ingången till butiken och den lilla flickan sprang ut och in. Därvid måtte hon plötsligt ha trampat hunden på foten och då hade denne reagerat genom att visa tänderna — en sak, som varje hund i samma situation skulle ha gjort. Flickan har därvid råkat få ett skrubsår av tänderna — icke något farligt bitt

Hundägaren påpekar vidare, att den ifrågavarande hunden varje dag leker tillsammans med små barn och är således van att umgås med dem.

Gävleavdelningens styrelse gör undersökning

Svenska Schäferhundklubbens Gävleavdelning sin plikt likmätigt tog hand om saken och undersökte denna i minsta detalj. Styrelsen talade med hundägaren och såg på hunden. Uppsökte den bitna? flickans föräldrar och sökte på allt sätt få fram en så rättvis bild av händelseförloppet som över huvud taget var möjligt. Efterföljande artikel var sedan införd i Gävle Dagblad:

De »farliga schäferhundarna?

Från Svenska schäferhundklubbens Gefleavdelning har G. D. mottagit följande insändare:

Svenska schäferhundklubbens Gefleavdelning, har gjort en undersökning, beträffande de av tidningarna påtalade fallen, där schäferhundar här i Gefle skulle ha bitit en femårig flicka, och skrämt en brevbärare. Resultatet har blivit följande:

Flickan som blivit biten, hade erhållit en skråma av en halv cm:s längd på ena kinden och det har konstaterats att denna skråma icke kan härröra från ett bitt, utan snarare av en stöt.

Om flickan, som (under tiden modern handlade) sprang ut och in genom dörren därvid snavat och stött sig mot hunden eller mot något hårt föremål, har icke kunnat ut-rönas. En sak som bevisats, är däremot, att hunden hela tiden satt kvar på sin plats, men givetvis började skälla då den såg sig uppmärksammas.

Det har även bevisats att hunden icke var en schäfer, utan en hund av blandras.

Vid besök hos hundens ägare konstaterades, att hunden var snäll och vänlig och även att den aldrig visat sig fientlig mot människor.

Det hela var således en bagatellartad olyckshändelse, som vilken hund som helst kunnat vara delaktig i.

Beträffande den gefle-schäfer, som skulle ha skrämt en brevbärare här i staden, så att denne vägrat utbära post till vederbörande hundägare, framgår det av polisrapporten över den på hundägarens egen begäran gjorda undersökningen, för det första, att brevbäraren aldrig sett hunden, utan endast hört talas om att den skulle vara ilsken; för det andra, att hunden, som nu är 10 år gammal, under hela sin livstid icke förorsakat större skada på främmande egendom än att han rivit ett litet håll på en damkappa, och reparationen på denna kostade 1 kr. För detta erhöll damen av hundägaren 10 kr. trots att damen förklarade sig själv vara orsaken till att hunden rev sönder kappan; för det tredje, att den polisman som haft undersökningen om hand, funnit hunden synnerligen vänlig och trevlig och icke alls visa några tecken på ilska; samt att schäferhundklubbens gefleavdelnings representant vid besök hos denna hundägare funnit, att hunden är en typisk schäferhund och därtill en mycket god sådan, med alla för denna ras utmärkande goda egenskaper. Hunden är av utmärkt härstamning och uppfödd av en av landets främsta uppfödare av schäferhundar med brukshundsanlag.

I båda dessa fall, har således schäferhundrasen utsatts för beskyllningar, som visat sig fullkomligt sakna all grund. Anmälare till tidningarna böra taga varning av detta, och nästa gång lämna sina upplysningar med litet större omdöme och söka se saken som den är och icke göra sensationella historier av ingenting.

I detta sammanhang, vilja vi rikta en uppmaning till allmänheten. Klappa aldrig andras hundar, se till att edra barn icke heller göra det. Hunden kan bli irriterad och om den skadar någon blir det hans fel. Och hundägarna vilja vi uppmana att ej taga med hundarna vid besök i butiker.

Tidningarnas uppmaning till schäferhundägarna, att hålla bättre ordning på sina hundar, och se till att de uppfostras, vilja vi utvidga till att omfatta de allra flesta hundraser, Kom ihåg, schäfern är inte den enda hund som behöver uppfostras. Och ett bevis för att hundägarna inse detta, utgör schäferhundklubbens pågående dressyrkurs, där många raser äro representerade. När nya djurskyddslagen blir ett faktum, få nog hundägarna tillfälle att begrunda detta.

Till sist några ord om schäferhunden. Schäfern är den enda hund i världen, som kan utbildas till ledarhund för blinda. På sin ledarhund litar den blinde lika säkert som vi scende på våra ögon, och i den dag som i dag är ledas tiotusentals blinda människor omkring i städer och på landet av dessa kloka, karaktärsfasta och pliktrogna hundar

Den, som en gång sett en schäferhund utföra detta det vackraste och mest ansvarsfulla värv en hund kan anförtros, den måste få en mycket hög tanke om denna förnämliga hundras. Ingen vill ändå på allvar påstå, att en falsk och opålitlig hund skulle anförtros ett sådant uppdrag. Och ett faktum är, att där det fordras en pålitlig hund, där använder man schäfern.

Bort med alla blandhundar som gå under namnet schäfer, och skaffa edra hundar från ansvariga uppfödare, sen kommer schäferhundens goda rykte tillbaka av sig självt.»

Som synes är det beklagligt ställt med sanningshalten av vissa tidningsuppgifter. Det synes vidare som om det inte skulle vara så noga huru en förenings eller enskild persons anseende behandlas i många av våra tidningar.

Gefle Dagblad har ändock visat sin goda vilja att rätta till en snedvriden och osannfärdig sak och tagit in avdelningens skrivelse i saken. Ett hjärtligt tack därför!

Det ena och det andra

Motgång kan man bli utsatt för men även medgång, ty häromdagen fick klubben en schäfervalp av familjen Tilotius på Kungsholmen, en valp, fallen efter Kåwestugans Leipt undan Jänta. Valpen är såld och befunnits bra och till full belåtenhet. Hjärtligt tack!

*

Den oförbrännelige hr Agustsson, Nya Varvet, har lämnat klubben en summa pengar som bidrag till ledarhundar. Hr Agustsson, som är en god dressyr, ha vi sett på våra utställningar och tävlingar, där han icke blivit utan »guld». Även här ett hjärtligt tack för gåvan!

*

Svenska Schäferhundklubben har såsom gåva erhållit en 15 månaders gammal tik, som till våren skall dresseras till ledarhund. En klubbmedlem från Södertälje har lovat taga sig an djuret till dess kursen börjar.

*

Vidare har Ni hört, att en tydlig stegrad efterfrågan på schäfervalpar gjort sig gällande? Det går knappt att uppbringa en bra hund, d. v. s. unghund. Med efterfrågan har också följt anspråk. Den köpande allmänheten vill inte ha vad som helst. Bra djur skall det vara, annars får det vara! I detta sammanhang torde det vara på sin plats att varna för massproduktion, som så lätt kommer till stånd vid god efterfrågan.

*

Vår Göteborgsavdelning har haft årsmöte och valt ny styrelse, som nu består av våra goda vänner polisman Eric Jakobsson, Erhard Lorné och Filip Pettersson. Den gamla styrelsen har följaktligen gått och lämnat plats åt andra, här ovan arbetsvilliga medlemmar, som varit med förr. Till den avgående styrelsen vårt uppriktiga tack för gott samarbete!

*

FILMSTADENS NIGGER GIRL (NIGGY), 422 FF, uppf. Fotograf Uno Friberg, äg. Fröken Anna-Greta Sellman, Stockholm, avled den 4 dec. 1938. Niggy led av någon slags hjärtåkomma. Med Niggys bortgång blev klubbens sekretris av med en trofast vän, som varit med henne på hennes färder överallt i vårt vackra land. Fröken Sellman brukar på vintrarna företaga färder i Norrland och då haft Niggy med sig som hjälpare. Hon drog mattes packning på en pulka. Dessutom var Niggy utbildad som rapporthund. På våra utställningar har hon också visat sig och där vunnit flera 1:a pris i öppen klass m. m.

Filmstadens Nigger Girl (Niggy).

FILMSTADENS KELLOO, äg. fröken Ruth Ekstedt, Stockholm, har avlivats. Kelloo, godkänd rapporthund, har varit med på många tävlingar. Han har deltagit på mattes vinterfäder i Norrland och dragit hennes packning m. m.

Bägge ovannämnda hundar, som nu gått till de sällare jaktmarkerna, komma väl att få efterträdare, vilka i sin tur upptaga de fallnas mantlar.

*

Statspolisen anskaffar stab av spårhundar, skriver Morgontidningen i Göteborg, och fortsätter bland rubrikernas mångfald: »Patrullerande vovve förlorar sin fina näsa. Buck av Göteborg föredömlig typ. Fel att rekvirera hundar först när tvåbenta misslyckats.»

Tidningen fortsätter: »De spårhundar, som polisen anlitate i Hällefors, misslyckades, och i många andra mordhistorier och andra uppmärksammade kriminalfall ha hundarna spruckit på sin uppgift — alltså äro polishundar av noll och intet värde och de pengar, som läggas ut för dem bortkastade.

Det är ett resonemang, som man kan få höra bland folk som äro intresserade av kriminalfall — och vilka äro inte det? — och det har också nu kommit fram till offentligheten insändarevägen å propos avslöjandena om det ruskiga mordet på chauffören Linck.

Det är emellertid ett grundfalskt resonemang, vilket också framgår av en nyhet som chefen för svenska statspolisen intendenten Georg Thulin meddelar vid ett samtal med M. T.: statspolisen skall lägga sig till med en särskild spårhundsavdelning.»

Så långt tidningen. Det är nog fullt på sin plats, att statspolisen går in för saken på ett mera allvarligt sätt än hittills. Som det nu varit, kan man utan överdrift påstå, att det verkat cirkus, då personal med hund varit ute på en kriminalexpedition. Ty varken hunden eller föraren av densamma ha varit uppgiften vuxna —! Det må vara hårt sagt, men ändock med verkliga förhållandet överensstämmande. Det gäller någonting annat än att äga en hund och med denna göra försök att klara ut en nära nog hopplös uppgift.

Om någon skulle behöva hundar, så nog är det stats-

polisen. Inte blott spårhundar, utan hundar, som skola följa med i deras färder i landet. Huru ofta bli inte dessa män dragna vid näsan, då de följa en biltjuv eller någon annan förbrytare, som tager sin Mats ur skolan och helt enkelt och anspråkslöst försvinner i en tät och mörk skog, där ett resultatbringande förföljande är dömt att misslyckas. I min tjänst får man vid förhör just konstatera detta faktum. Det är med en i ögonen fallande förtjusning en billänare berättar om sina flykter från just statspolisens män. Denna glädje skulle sannerligen bli föga stor ifall en hund medföljde i statspolisens bil och så helt plötsligt släpptes efter den flyende. Saken vore nog ganska snart utredd, lita på det, ty hunden skulle ju synnerligen lätt kunna följa en sådan individ, som givetvis i brådskan att hinna undan inte skulle uppträda allt för tyst, åtminstone inte så försiktigt att en hund inte skulle uppfatta, vart han toge vägen.

På omvägar hava vi hört, att överkonstapel Stohm vid Stockholmspolisen skall resa upp till Kungl. Norrlands trängkår och där utbilda poliser från landet till hundförare. Närmare detaljer känna vi visserligen inte till angående denna sak. Men vi torde få anledning att återkomma. Är det någon, som har några intressanta och för sakens vidkommande viktiga förslag att göra, så äro vi synnerligen tacksamma för inlägg i frågan.

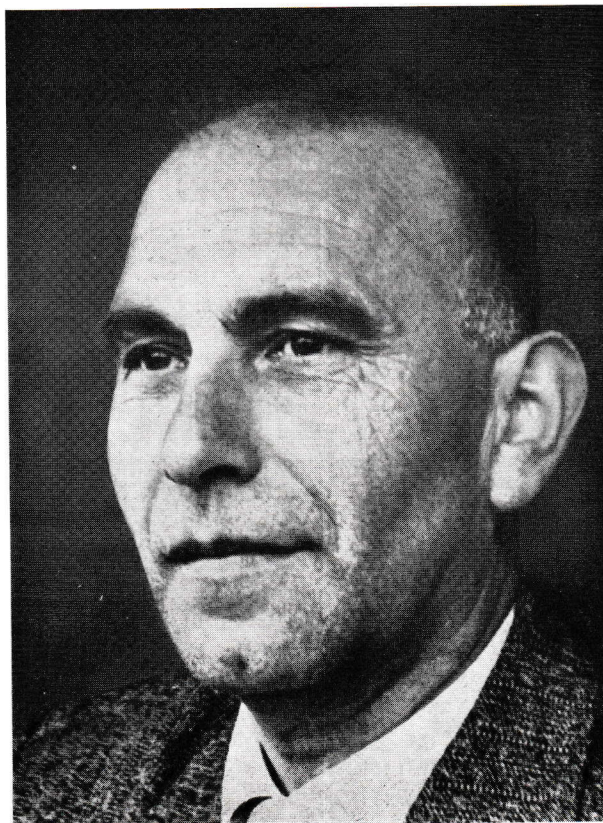
*

Schäfer utom tävlan utställningens bästa hund, lydde underrubriken till en i N.D.A. den 19/9 1938 införd artikel, undertecknad av I. Carlin. Dessa ord klinga visserligen i vanliga fall i en schäferväns öra, men under för handen varande omständigheter med disharmoni, ty det torde med skäl kunna ifrågasättas, om skribenten säger detta av hjärtat, utan varje spår av baktanke? Detta evinnerliga tjtatande om de bägge hanhundarna, som strökos ur Svenska Kennelklubbens avelshundsregister, börjar bli utnött. Det var inte utan sakliga skäl, som denna »strykning» företogs. I det förslag, som ingavs till SKK, föreslogs avförande ur registret av dessa här ifrågavarande hundarna och ännu en, hemmahörande i Göteborg. Som motivering framhöll Svenska Schäferhundklubbens styrelse, att den ena hunden uppnått den ålder, att densamma borde avföras ur registret. Den andra hunden ansågs ha, enligt svenska förhållanden, använts i avelstjänst i så pass stor utsträckning, att densamma för den skull borde avföras ur registret ifråga. Däremot torde väl ingen rättänkande människa invända.

Sålunda var icke anledningen till ifrågavarande åtgärd att ägaren till de bägge hundarna ådragit sig vederbörandes misshag, såsom i artikeln angivits, utan var åtgärden dikterad av rena och klara sakskalet något, som herr veterinären I. Carlin emellertid sorgfälligt aktat sig för att nämna vid sina ohemula angrepp på klubbens styrelse.

Hade det nu varit så, att vederbörande hundägare varit utsatt för förföljelse från klubbens styrelses sida, men medlemmarna haft den uppfattningen, att djuren ifråga alltjämt behövs för aveln, torde väl ifrågavarande s. k. diskvalifikation icke betytt det ringaste. Men nu var det tikägarna i gemen, som länge insett faran i här berörda fall. Det började nämligen utarta sig därhän, att det knappast fanns en enda hanhund att uppbringa, som inte var mycket nära besläktad med Lord. v. W. Den med den stora erfarenheten och dito omtanke om vår —! schäferhundavel struntade tydligen däri, huvudsaken var säkerligen att så mycket pengar som möjligt inflöt i kassan.

Med ovannämnda anse vi saken vara tillfullo diskuterad och avföra frågan från dagordningen. Vi vilja tillägga: Schäferhundsavel är och förblir brukshundsavel.

Fritz Dominick.

Har Ni hört, att den tyske dressören, han som var här och dresserade våra ledarhundar, blivit korresponderande ledamot av klubben. Även här ett hjärtligt, men välkommen i samlingen, hr Fritz Dominick.

*

Svenska Kennelklubben har haft höstsammanträde och valt styrelse etc. Någon större anslutning var det inte, blott ett 70-tal personer, gamla-kända ansikten. Bland beslutens mångfald var det ett, som mötte ett visst motstånd från en del medlemmar i landsorten och i staden för den delen. Detta gällde höjning av medlemsavgiften med icke mindre än 50 %. Sålunda är avgiften nästa år 15:—. Denna summa kan nog utan större svårighet avvaras av den mera kapitalstarke, men hur det kommer att ställa sig för den som icke har det så »gott ställt», blir nog en annan fråga. Avfolkning blir nog följden!

Svenska Kennelklubben firar nästa år 50-årsjubileum, vilket var anledningen till ifrågavarande höjning av årsavgiften.

Klubbens skattmästare förklarade att allt skulle göras för att tillföra klubbkassan så mycket pengar som möjligt. Bl. a. torde inga utställningar komma att tillåtas av med SKK associerade klubbar eller föreningar före deras jubileumsutställning. Även här torde kunna ifrågasättas om beslutet i den riktningen är att förorda —?

*

Klubbens styrelse har ännu icke konstituerat sig, men två poster äro klara, nämligen, ordföranden och vice dito, vilket omnämnes i referatet från höstsammanträdet. Vem som blir sekreterare och skattmästare är icke känt, men asperanter ha nämnts. Om ryktet talar sant, så torde fröken Ruth Ekstedt och herr Guldbbrandsson vara ifrågasatta i nu nämnd ordning.

*

Vi påminna om att medlemsavgiften kronor 6 och familjemedlemsavgiften kronor 3 lämpligen kan insättas å postgirokonto 31 87. Med familjeavgiften följer alla rättigheter med undantag av att sådan medlem icke erhåller tidskriften eller andra meddelanden.

*

Om någon klubbmedlem är villig att taga hand om någon blivande ledarhund under en eller möjligen par månader, var god meddela detta till sekreteraren.

*

Under januari månad vandra säkerligen åtskilliga hundar, mot Haggiska anstalten, ty många människor skaffa sig ofta hundar, utan att sedan kunna förlika sig med dem, ty de finna nämligen, att de egentligen borde ha skaffat sig en katt eller möjligen en kanariefågel. Bäst alltså att avliva djuret innan skatten skall betalas! Vet ni event. någon, som ämnar avliva sin ägandes schäferhund i ålder 14 månader—2 år och hunden förefaller ha bra karaktär—nervösa hundar äro bäst att avliva, ty de lida av livet—så fråga denne om han icke hellre vill skänka bort hunden till hjälp och glädje åt någon blind medmänniska!

*

Tidningen Husmodern har satt igång med insamling av medel, avsedda för anskaffning och utbildning av ledarhundar. Resultatet har blivit över förväntan gott. Första veckan inflöt från NK:s personal medel till en hund. Från en privatperson erhöles likaledes medel till en hund. — Är det någon klubbmedlem, som vill bistå med några kronor, så kan detta ske genom att insätta dessa på klubbens postgirokonto 31 87 med ant. »Ledarhundar».

*

Glöm ej att vid flyttning anmäla den nya adressen.

*

Svenska Kennelklubben har utgivit andra delen av prisdomarberättelser och prislister 1938. Vid närmare studium av innehållet finner man, att en del prisdomare uraktlåt att använda fastställda benämningar på hundens olika delar. Detta är visserligen av mindre betydelse, men bör dock påpekas.

Vad som mest är av intresse för oss schäferhundägare är givetvis de olika prisdomarberättelserna över de vid SKK:s utställningar bedömda schäfrarna. Jag har särskilt fäst mig vid Revisjonschef Ö. Saxlunds berättelse över hundar, utställda vid klubbens utställning i Göteborg i höst.

Av 25 utställda hundar, fingo 6 första pris. Fem fingo 2:a och 8 3:e pris. Sex hundar erhöles inget pris alls. Däröver kan man knappast bliva förvånad, men däremot torde det kanske förvåna mången, att Kennel Ringöns uppfödargrupp blev helt utan pris.

Herr Saxlund vill framhålla att materialet icke var särdeles gott. Av berättelsen att döma, torde man gott kunna säga, att detsamma var mycket dåligt. Vi få väl taga för givet, att prisdomarberättelsen säger som det var, varför vi ha anledning att riva oss i håret och säga, att vi äro inne på fel väg. Vi ha överförädlat våra hundar och dessa äro icke några bruksdjur. Herr Saxlund säger nämligen, att alla i uppfödargruppen uppvisade hundarna visade tecken till överförädling. — Hur som helst, de goda Göteborgarna torde snarast lägga om sitt avelsarbete och gå in för en mera brukshundsbetonad avel. Därmed vilja vi icke förorda avel av otypiska hundar, utan kraftiga och typiska sådana.

Fel är det på något håll, var detta nu skall sökas!

Från höger: den tyske prisdomaren hr Erich Stoph, avd.-sekr. hr Lorne, ordf, hr Jacobsson samt en figurant och en tävlande.

Schäferhundar på lyckad mönstring vid Skallsjö

Svenska Schäferhundklubbens göteborgsavdelning höll på söndagen sin stora hösttävling om föreningens vandringspriser på fälten vid Skallsjö kyrkorten i trakten av Floda. Tävligen gynnades av ett strålande sommarväder, och de vädresserade hundarnas prestationer i de olika momenten uppskattades av allt att döma livligt av en månghövdad publik. Det är också rätt roligt att se en väluppfostrad hund lyda sin husses minsta vink — det är roligt för herre och hund också.

Det var en representativ samling hundar som ställde upp. I segrarklassen återfanns Egon Törnbergs Grassie, segrare i Västbergatävlingen vid Stockholm för en tid sedan och därmed innehavare av titeln svensk skyddshundssegrare 1938. Grassie hävdade sig nu också och tog första pris i segrarklassen. Ordningsföljden i toppen av prislistan blev för övrigt densamma som i Stockholm — Grassie etta, Georg Karlssons Tell tvåa, Morgan Engströms Lobo kom på tredje plats, endast ett par poäng efter Tell. Lobos husse gjorde för övrigt en viss succés genom att ljudlöst kommendera hunden — med enkla små rörelser av handen fick han hunden att sitta, ligga, ge skall, hoppa och appartera. »En riktig dövstumhund», sade en åskådare, vilket väl skulle betyda någon slags motsvarighet till blindhund! För sitt goda dressyrbete fick Engström en inteckning i Göteborgs-Postens vandringspris för bästa hund i appell-, spår- och sakstövning. Den ende deltagande stockholms-hunden, Sven Selins Puck, belade fjärde plats bland segrarhundar — man fick icke se vad hunden gick för i apellövningarna, då han av oförklarlig anledning skyggade vid häcken i figurarbetet presterade han emellertid en grann stövning. Tell fördes vid tävlingen av Osborn Johanson — det var första gången de två voro tillsammans, varför Tells placering måste anses som så mycket förnämligare.

Öppna klassen vanns av Philip Petterssons Lady med Anders Wickströms Troy II på andra plats.

Till tävlingen hade klubben nöjet se en tysk domare, hr Erich Stoph, vilken uttryckte sig synnerligen berömmande om våra schäferhundars uppträdande. Han var sträng men noggrann, något som klubbmedlemmarna visade sin uppskattning av vid den trevliga prisutdelningsfest, som senare på kvällen hölls på S:t Eriks restaurang. Som minne av hans göteborgsbesök överlämnades till Herr Stoph ett hund-

huvud i brons med inskription. Vidare utdelades förutom föreningens egna priser även de vandringspriser, som Grassie & Co. togo med hem från stockholmstävlingen — där blev det ingenting kvar åt landets övriga hundar sedan göteborgsvovvarna fått sitt. Och så lagerkröntes Grassies husse, det hurrades för klubben, för pristagarna och deras hundar — prisutdelningen för söndagstävlingen gick efter följande prislista:

Segrarklass: 1) Grassie, Egon Törnberg, 265 poäng, in-teckning i Schäferhundklubbens göteborgsavdelnings vandringshorn, 2) Tell, Georg Karlsson, 242 $\frac{2}{3}$, in-teckning i Fabriksförsäljningens vandringspris till bästa hund i figurantarbete. 3) Lobo, Morgan Engström, 240 $\frac{2}{3}$, in-teckning i Göteborgs-Postens vandringspris till bästa hund i appell-, spår- och sakstövning. 4) Puck, Sven Selin, Stockholm, 215 $\frac{2}{3}$. 5) Key, Erik Dahlgren, 211 $\frac{1}{2}$.

Öppen klass: 1) Lady, Philip Pettersson, 225 poäng. 2) Troy II, Anders Wickström, 196. 3) Troy III, Erland Bengtsson 182 $\frac{1}{3}$. 4) Erro, Inge Andersson, 162 $\frac{1}{3}$.

Klubben börjar en ny dressyrkurs den 9 oktober på Ringön vid klubbhuset. Anmälningar till kursen kunna göras hos Osborn Johansson, Torsvägen 11, Sävedalen, eller Erhard Lorné, Folkungagatan 14, tel. 54638. Kursen pågår söndagar kl. 10—12 fm.

(Ur Göteborgsposten)

Dressyrkursavslutning i Gävle

Det är inte blott i den Kungl. Huvudstaden man anordnar dressyrkurser. Nej, visst inte! I Göteborg, Södertälje och Gävle har man också fått upp ögonen för nödvändigheten av att uppfostra hundar och lära deras ägare att rätt sköta sina »fyrfotingar»!

I Gävle har klubben den energiske innehavaren av Kenneln Tre Sang, köpman Nils Lundqvist, Strömsbro, som lärt sig den konsten. Det är med glädje man konstaterar detta.

Söndagen den 6 okt. 1938 hade undertecknad nöjet att såsom representant för vår klubb, Svenska Kennelklubben och Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden inspektera den av hr Lundqvist ledda kursen. Det var inte första gången jag var där i samma avsikt. En kurs tidigare har jag haft nöjet att inspektera.

Hr Lundqvist visar sig ha det rätta handlaget med både människor och djur. Detta kunde jag konstatera på mer än ett sätt. Blott vid bedömandet av det uppnådda resultatet, fick jag tillräckligt belägg för den saken. I avslutningen deltog 9 förare med sina hundar, därav 7 schäfrar, 1 airdaleterrier och 1 boxer. Alla hundarna och deras förare kunde av mig godkännas. Jag vill i detta sammanhang påstå, att det jag fick se var fullt jämförbart med det som vid liknande tillfällen visas här i Stockholm. Kanske ännu bättre, för den delen —!

Må man hoppas, att herr Lundqvist fortsätter på den inslagna vägen och lär alla hundägare i Gävle med omnejd, huru de skola uppfostra sina hundar. Ännu återstår mycket att göra i den vägen, ty man kan alltjämt på Gävle gator få se hundar, som löpa lösa, utan att vara under uppsikt av ägare eller vårdare. Denna syn är icke uppbygglig, men så måste det vara och även förbliva, där upplysning icke sprides. — Svenska Schäferhundklubbens avdelning i Gävle förtrötts icke, utan arbeta vidare till gagn för kennelväsendet i hela landet —!

Följande hundar och förare prövades:

Ruffe, schäfer, äg. och förare herr V. E. Danielsson, Forsby, som erhöll 84 poäng, var en hund, vilken utförde sina moment med en bravur, som kunnat väcka avund hos vem som helst. Föraren var också den som visste göra sig gällande, och hunden visade också förtroende för husse. Linförighet, fritt följ, sättande och apportering stora A. Laggande, hopp, skall och inkallning lilla a. Utmärkt är det minsta, man kan säga!

Seppo, schäfer, äg. och förare herr B. Grylin, Gävle, som erhöll 70 poäng, var synnerligen jämn och erhöll högsta betyg i sättande och hoppning samt överbetyg i så gott som alla övriga moment. Svagast var skall på kommando. Ett utmärkt par, som visade förtroende för varandra.

Jack, schäfer, äg. och förare fr. Greta Lundkvist, Hagaström, erhöll 66 poäng och hade blott ett enda svagt moment, nämligen hopp, för vilket moment det dock blev godkänt betyg. Överbetyg i övriga moment. Bra samarbete mellan förarinna och hund. Bravo!

Spej, schäfer, äg. och förare herr J. E. Mattsson, Gävle, fick högsta betyg för momenten linförighet och fritt följ. Överbetyg i sättande, apportering och inkallning. Godkänt betyg för laggande och skall på kommando. Sammanlagt erhöll han 62 poäng. Bra samarbete mellan förare och hund!

King, schäfer, äg. och förare herr F. Bäcklin, Strömsbro, som tillämpade det tysta skallet och föredrog att gå på sida om hindret, var en bra hund, som i övrigt kunde sina saker bra. Han fick överbetyg i linförighet, fritt följ, sättande och inkallning samt godkänt betyg i laggande och apportering. Gott samarbete mellan förare och hund!

Lord, schäfer, äg. och förare fröken Lalla Johansson, Sandviken, som erhöll 38 poäng, var icke till sin fördel. Han verkade något slö. Detta kläder som bekant icke en schäfer, som man gärna önskar se litet livligare, inte blott vid tillfällen, då han är i färd med att ställa till konster, utan alltid. Han apporterade icke och teg stilla på skallkommandot. I övriga moment över- och godkända betyg. Förarinnan skall och måste sätta litet mera fart på en så fin hund som Lord är. Hon skall se till att han, numera champion, intresserar sig för matte och icke »jordkartan». Hur det skall gå till har herr Lundqvist talat om, det vet jag. Följ han råd och saken är klar —! Inget klämeri, om jag får be!

Ketty, schäfer, äg. och förare fru S. Elvström, Furu-vik, struntade i sådana »onödiga» saker som att hoppa, apportera och skälla, men hemförde mycket bra och jämn poäng i övriga moment. Godkänd utan tvekan! Matte bör emellertid lära sig en del till, såsom fasthet m. m. sådant, men det var i alla fall bra —!

Dinah, airdaleterrier, äg. och förare herr C. F. Dahlman, Furu-vik, gjorde som föregående och fick ungefär samma poäng. En liten trevlig tik var det. Hon tog det hela som det också i verkligheten är — naturligt! Husse måste nog under alla förhållanden försöka få något bättre fart på Dinah.

Kaia, boxer, äg. och förare herr Dan Andersson, Gävle, kopierade i stort sett sin förenämnda kollega. Hon var »alla tiders lilla strixgubbe». Hur som helst kan hon nog icke göra anspråk på att bli någon verklig s. k. tävlingsjycke, men vad hon är, så är hon trevlig, och hennes husse är säkert också riktigt nöjd med henne.

Har Ni något önskemål angående tidskriftens innehåll, så meddela detta till redaktionen!

GOD JUL och Gott Nytt År

tillönskas av

Sven, Stina och Lill-sven samt Kläm i Enschede

Lisa och Valle Vilén samt Zarry

Familjen Claeson

Skattmästaren, Stockholm

Familjen Ekstedt

Nicke med Husse och Matte

Lox, Husse och Matte

A. E. Ström med Fru

Vakt, Husse, Matte och Lillhusse

Bessy och Kulo med Matte

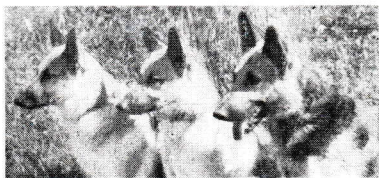
Essie och King

Kennel Excelsior, Stockholm

Helga och Sigfr. Sund

Solåkers Tarzan med Matte

SOLÅKERS

KENNEL

Höstsammanträdet

Et 70-tal klubbmedlemmar hade »bänkat» sig i stolarna i ett av Piperska Murens trevliga klubbrum, då ordföranden hr H. Scholander, hälsade Svenska Schäferhundklubbens medlemmar hjärtligt välkomna till mötet och förhandlingarna. Det är glädjande att se detta stora

intresse, som giver sig uttryck vid dessa våra sammankomster. Vi kunna med tillfredsställelse konstatera, att lika många personer möta upp på våra tillställningar som vid SKK:s med sina närmare 4000 medlemmar.

Röstlängden justerades och mötet förklarades stadgeenligt utlyst, varefter hr Ivar Ohlsson begärde ordet och föreslog, att årsavgiften skulle höjas från 6 till 8 kronor samt att en familjeavgift skulle utgå med 4 kronor per sådan medlem. I detta förslag instämde hr Hermansson. Hr Nygren från Södertälje hade annan uppfattning och föreslog, att den gamla avgiftsstorleken skulle bibehållas samt tillade, att sköttes »affärerna» ändamålsenligt, så vore höjningen onödig. Vissa motsägelser rönte visserligen hr Nygren, men han kunde dock inregistrera en framgång, ty hans förslag blev klubbens beslut. Men hur det var så begärde hr C. E. Sjögren ordet och förklarade, ehuru han nyss hållit med hr Nygren, att han icke hade någonting emot att en familjeavgift utginge. Detta blev också mötets beslut. D. v. s. att den ena av familjens medlemmar erlägger full årsavgift med 6 kronor och får då tidningen och alla meddelandena. Övriga medlemmar av familjen återigen betala envar kronor 3:—, som fastställes, men få då varken tidning eller meddelanden. Vidare beslöts att tidskriften såsom tidigare skulle utgivas i fyra nummer under år 1939. Angående utställningar och bruksprov beslöts, att den nya styrelsen skulle få fria händer att ordna med den saken. På därom gjord framställning beslöts, att klubben skulle träna och tävla efter den nya prövningsordningen.

Angående utställningarna begynte en »liten» diskussion, ty herr ordföranden meddelade, att vi knappast kunde räkna med att få anordna någon utställning här i Stockholm eller i landsorten före Svenska Kennelklubbens jubileums utställning, där SKK:s styrelse förväntade ett livligt deltagande från vår sida, därest vi förhindrades att hålla utställningar före ifrågavarande. Hr Nygren betvivlade om denna tankegången var riktig — han trodde, att det i stället skulle verka i motsatt riktning. (det är nog möjligt!).

Därefter begynte val av styrelse. Här gick det ganska livligt men hyfsat till. Valda blevo: Herrar Scholander och Ekstedt, omval, samt Guldbrandsson, nyval, såsom ord. ledamöter för år 1939—1940. Såsom ord. ledamot för ett år i stället för Ing. Bergström, som avsåde sig, nyvaldes herr Axel Hellgren — Såsom suppleanter för två år valdes fröken Ruth Ekstedt och herr C. Nygren samt herr E. Nilsson för en tid av ett år i stället för herr Lennart Bolmström, som avflyttat från orten. Hr Scholander omvaldes till ordförande och herr Hj. Jansson, nuvarande skattmästaren, valdes till vice ordf. Till revisorer valdes jur. kand. Brant och herr Hermansson och som suppleanter för dessa frk. Iris Engström och hr Ström.

Gävleavdelningen hade föreslagit stadgeändring angående röstningsmetoderna och begärt, att röstning med fullmakt skulle vara tillåtet. Detta förslag vann icke sammanträdets gillande. Herr Sund uppmanade den nya styrelsen att i större utsträckning än hittills hjälpa underavdelningarna, som utföra ett storstiltat arbete i landsorten och därför också äro värda allt bistånd från klubbens sida.

Den s. k. anlagsprövningen, som anbefallts i den nya prövningsordningen för skyddshundar upptogs till behandling. Tiden var emellertid långt framskriden och de flesta mötesdeltagarna ansågo tydligen frågan icke värd att diskutera, varför saken förföll och mötet avslutades.

Efter sammanträdets slut aväts en supé, i vilken icke mindre än 93 personer deltog.

Här hände en sensation i det att klubbens stiftare och nuvarande hedersledamot, civilassessor Sigge Wettermark, lät höra sin trevliga stämma. Han yttrade många sannings ord och uttryckte den förhoppningen, att klubben skulle känna sitt ansvar och att den skulle hålla på den satsen, att schäferhundsavel är brukshundsavel.

Det var blott glädje och gamman även om utrymmet i matsalen var väl knappt.

Efter supén dansades och handlades av hjärtans lust och allt var gott och väl.

Red. har fått förfrågan om huruvida inte en rätt och slätt festställning skulle kunna ordnas någon gång i början av februari nästa år.

Tänk därpå, ärade styrelse!

S.

Svenska Schäferhundklubbens huvud- och lokaladresser:

Svenska Schäferhundklubbens huvud- och lokalavdelningsadresser:

Stockholm: Fröken A.-G. Sellman, Strymansgatan 18, Sthlm.

Göteborg: Tjänsteman Erhard Lorné, Folkungagatan 14, Göteborg.

Gävle: Köpman Åke Holmström, 26 Brynäsgratan 26, Gävle.

Södertälje: Överkonstapel Ernst Lövgren, Dalagatan 9, Södertälje.

Karlskrona: Länspolis Albin Johansson, Trossögatan 10, Karlskrona

Vi träffas i Västberga annandag

Jul kl. 9 vid en kopp kaffe och

ett glas glögg.

En god jul

och

Ett gott nytt år

tillönskas av

STYRELSEN

Till salu

Valpar e. imp. Gundo v. Fürstesteg SZ 507503 f. d. 17/9 u. Susi Excelsior 1742 MM samt f. d. 30/9 u. Silva Excelsior 1547 MM efter imp. Kajus v. H. Schütting u. imp. Kanguste v. Schütting f. d. 2/11-83.

Kennel Excelsior, Frkh. Sophie Wolter, Stockh. Telefon 60 93 57

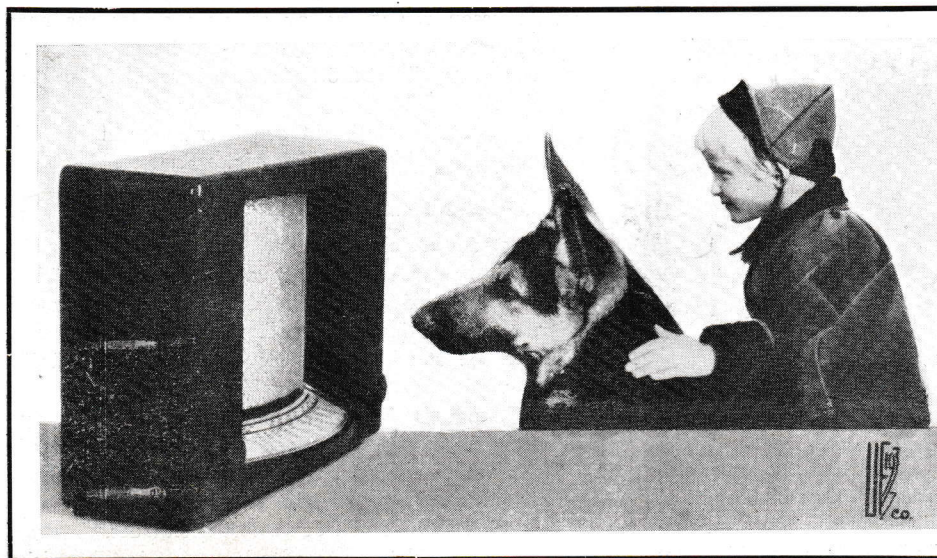
VETERINÄR

P. Viridén

Rörstrandsgatan 8

Mottagn. efter överenskommelse per tel.

31 88 20

Köp en ny eller byt ut den gamla radioapparaten hos klubbmedlemmen

Axel Hellgren

87 Skånegatan 87

Tel. 41 27 92